

یادداشت

صادق امامی
عضو شورای سردبیری

شعبه سی و نهم دیوان عالی کشور، پرونده چند ده شکایت از نگارنده، مدیرمسئول روزنامه «فرهیختگان» و خود روزنامه بعد از رأی منع تعقیب از سوی دادسرای رسانه و دادگاه کیفری، با اعتراض شکات متعدد، راهی شعبه دیوان عالی کشور شده بود. قاضی پرونده با یک جست‌وجوی ساده مشخص شد: «حجت‌الاسلام علی رازینی». قاضی‌ای که حتی آن‌هایی که سری در سیاست نداشتند، نامش را شنیده بودند. پرونده افشای تخلفات یک مجموعه قرار است در شعبه‌ای رسیدگی شود که در رأس آن، نام قاضی‌ای به چشم می‌خورد که در سوابقش پرونده‌های پیچیده امنیتی مرتبط با داعش، محاربه و تهدیدکنندگان امنیت ملی به وفور یافت می‌شود. فرصت پیدا کردیم که چند دقیقه‌ای قاضی پرونده را ببینیم. به دلیل اطلاع قبلی، فردی را هم که احتمالاً مستشار بود، فراخوانده بود تا توضیحات ما را بشنود. کمی توضیح دادیم و از اعمال نفوذ در پرونده ابراز نگرانی کردیم تا این را شنید، اخم‌هایش را در هم کشید که انگار نمی‌دانید دارید با علی رازینی صحبت می‌کنید؟ مصمم‌تر از این حرف‌ها به نظر می‌رسید که کسی – هر چند قدرتمند – بتواند با اعمال نفوذ، پرونده‌ای که به جمع‌بندی درباره آن رسیده را تغییر دهد. همین‌طور هم شد و علی‌رغم رازینی‌ها و تماس‌ها و اعمال فشارها، رأی پیشین که تبریته روزنامه «فرهیختگان» بود، تأیید شد تا پس از نزدیک به ۳ سال، یک پرونده با بیش از ۳۰ شاکی، مختومه شود.

او اهل مماشات نیود و از این‌رو نیز وقتی در بجنورد، پس از رسیدگی به پرونده گروهک‌ها و صدور حکم ۵ نفر، در واکنش به فضا سازی‌ها که گفته بودند ۵ حکم برای این منطقه زیاد است پاسخ داده بود که احکام براساس جرایم صادر شده است که حکمی شرعی است: «وقتی حکم شرعی براساس اعمال تعیین می‌شود، دیگر نمی‌شود که در این حکم چانه‌زنی کرد.» خودش در رسیدگی به پرونده جنایت منافقین معتقد بود که به همراه ۲۰ قاضی در کشور، کاری انجام داده که منافقین را در نطفه خفه کرده و امنیت همان زمان و سال‌های بعد را تضمین کرده است: «از آن پس تضمین کردیم که منافقین هیچ‌گاه نمی‌توانند در این کشور قوت بگیرند؛ چرا که زمانی که در حال قوت‌گرفتن بودند، در نطفه خفه شدند.»

همین اقتدار نوشتن از مردی را که پیش‌ازین در سال ۱۳۷۷ یکبار از سوء قصد جان سالم به در برده بود و شخصیتش آن قدر ارزشمند بود که در همان روز، رهبر معظم انقلاب با حضور در بیمارستان از وی عیادت کرده بودند، سخت می‌کند.

حجت‌الاسلام رازینی معتقد بود که دقیقاً همان کاری که حضرت علی(ع) با خواجه انجام دادند و به تعبیر خودشان چشم فتنه را کور کردند، امام خمینی(ره) و یارانش نیز چنین کردند و البته این رویکرد مقتدرانه در برابر جنایت‌کاران منافق، به معنای غیرعادلانه بودن اعدام آن‌ها در سال ۱۳۶۷ نبود که اگر چنین بود، دیگر نیازی به تشکیل هیئت ۳ نفره وجود نداشت و در زندان اعلام می‌شد که آن‌ها را اعدام کنند.

این استواری در برابر جنایت‌کاران منافق باعث شد تا در نهایت نزدیک به سه دهه پس از ترور نخست، این قاضی برجسته روز گذشته در ۷۱ سالگی ترور و به شهادت برسد.

۱۶

شماره ۴۳۳
۱۶ صفحه
۱۰۰۰۰ تومان

یکشنبه ۳۰ دی ۱۴۰۳
۱۸ رجب ۱۴۴۶
۱۹ ژانویه ۲۰۲۵

حراج سال در صندوق‌های بازنشستگی

طرح دولت برای واگذاری سهام چند مجموعه بزرگ بیم‌وامیدهای زیادی ایجاد می‌کند
تردید منتقدان درست است یا تدبیر طراحان؟

گفت‌وگوی «فرهیختگان» با مهدی شامحمدی، کارگردان مستند «هجده هزارپا» که درباره وقایع دو شهر فوعه و کفریا در سوریه است

آنچه اسد نمی‌داند

۱۳ و ۱۲

رد خون از تیرانا

۲

واکاوی خاستگاه احتمالی ترور ۲ قاضی مشهور که در پرونده‌های تاریخی و مهمی حکم دادند

عباس سلیمی‌نمین در گفت‌وگو با «فرهیختگان»
از تبارشناسی انجمن حجتیه می‌گوید

جریان‌شناسی حزب قاعدین

۲

جشن راست‌های افراطی

ترکیب میهمانان جلسه تحلیف ترامپ بی سابقه و معنادار است

۷

اصرار بر اتخاذ مواضع ساده‌سازانه در رابطه با آمریکا
توسط برخی دولتمردان چه معنایی دارد؟

ضربه به دولت از درون دولت

۷